

כא :

עין משפט
נר מצוה

ואלו מגלחין פרק שלישי מועד קטן

מסורת הש"ס

(א) עיין שמחות פ"ח.
(ב) שמחות פ"ד.
(ג) חולין נ.

תורה אור השלם
 1. תורת אלהיו בלבו
 לא תמער אשקיו:
 תהלים לו לא

הגהות הב"ח
(א) – ש"י ד"ה אי הכי כי
נא משיב למאן דשאל ליה
הס"ד ואלח"כ מה"ד הסם
מודע לכו. הא דקמני סלי
שלשה אסור בשאלת סלים
ולמאן דלא ידע ושאל
ליה בתוך שלשה ימים
מודע לכו דאכל הוא ולא
מהדר לכו כ"י:

הנהרות מהר"ב
רנשבורג
[א] תיב' ד"ה אפי' וכו'
י"ל כיון וכו'. נחלק תיב'
כגון ותיב כיון כ"ל לענין
ור"ל כיון דלקמן דף כב
ע"א מתקמין לדר"ש והוא
שכא ויחא מתחמין אלטו
א"כ לא הוי מתקא הייס
כסולא כל זמן שמתחמין
אלטו ודוק:

מוסף רש"י

אבל ג' ימים הראשונים של אצילות, בא ממקום קרוב. אם לא היה אחד מן האצילים בבית והיה במקום קרוב בתוך מהלך יום אחד והלא הוא נדעת בו ביום, אפי"פ שלא ידע, חל אצילות עליו וכלכך שיצא בתוך שששה ימים וימותו אצילותו מיום ראשון (חולדני 2).

[illegible]

כפול. שלכבוד הסודר בחלום: לפי
לנחמיהם לשלום. הרי שאל בשלומן:
ורמיהו. בדמיון. ל יום אינו שואל:
ונשא אשה. בתוך שלשים יום שאל:
שאלו לו בניו דלקמן: אינו רשאי
ליכנס לביתו. לנחמו משום חלישת
דעתו דאשה אחורונה. קמני מיהא מתוך
ל יום אינו שואל בשלומן כ"ש שהשאל
עצמו אינו שואל בשלומן של זה ועליו
קמני משענה ואלין משיב ושואל
כדרכו: אמר רב אידי הוא שואל
בשלום אחרים. כלומר הריף את
דמיון מכאן ואלין שואל כדרכו בתוך

בני ישראל יצאו ממצרים
הספד גדול בשעת
ספסל גדול ואמר
מען אפי' שני בנים
מבלי כבוד שעשיתם
תם הרי כמה עקיבא
יתורת אלהיו בלבו
לכו לבתיכם לשלום
ועד ז' משיב ואינו
שואל ומשיב כדרכו
חבירו אבל בתוך ל'
ואינו שואל בשלומו
לזמו ואינו מדבר עמו
ונשא אשה אחרת
ולכר עמו תנוחומין
בשפה רפה ובכבוד
ר' אבין יהוא שואל
שרויין בשלום אחרים
ואינו שרוי בשלום

שחומר לו נתתה: וזמניו מזכיר
הם: **הא כל בלעל** וכו' ועל
איו שזל בשלומי עד י"ב חדש:
הא **בשאר קרובים**, שזל בשלומי
לאחר ל' יום: **הם נמי**, שלשים
דמוקת ליה בשאר קרובים: **ידבר**
עמו מנחומין **מן הדל**, לאחר ל'
הכי דבאכיו ואמו מדבר עמו מנחומין
מן הדל לאחר י"ב חדש ואמאי קמי
לאחר ל' איו מדבר עמו מנחומין
כלל: **ה' ומאי דלכרי** ל' עמי מדבר
עמו מנחומין דלכרי: **מונה עמקן**,
עם האכלים שבאחמו מקום הוייל
דנחמקו קרוב הוי ויכול לנח בתחלת
האכליות חשבינן ליה כמו דלכרי
לאיו מונה אלא ל' ימים ע"ש שאר
אכלים: **מונה לעלמו**, שבעה שלמין:
שיש גדול בדים בבית, שזל ומלא
גדול הבית בבית מונה עמהן ע"ש
אכלי הבית וזה שזל הוא אכרי
ממנו אכל אס גדול דרך
וכא דמך שלשים ימים אפי' ממקום
קרוב מיה לעלמו דלא חשבי אכליות
לערי לאכרופי גדול כהדיה:
הלך

מבוא ואילו עושה בצינעא בתוך ביתו. פי' בתוספת הרג
בתמפרנס מן הדמים קאי והכי משמע לעיל דקאמר לעיל
(ד' ע"ג): הקובר מנחם ב' ימים קודם הרגל מונה ה' ימים אחר
הרגל ומלאכה ומשום ע"י אחרים משמע דהאכל אכור ב' ו' והסם
נמי לא שרינן לעצמו עושה

מלאלה והי' חניא במסכת שמחות
(יפה) אבל כל ו' ימים אסור בעשיית
מלאלה הוא ובניו ובנותיו ובעדיו
ובשפתותיו ובהמתו ובטו שואל אסור
לעשות לו ק' אחרים אסורים לעשות
לו פ' חוץ ממימי הכושים ומלאלה
ההבדל מים ג' ואילך עושה מלאלה
דוקא בני שמעפרם מן הכדוקה
ובזניעא אבל אמרו חכמים תבא
מחלה לשנינו י' בר קפרא אמר
אף כשליש לא יעשה ק' הדא בתוס'
הרב (לכאורה נראה דכיון דלפיס'
(ועיל דף כ') מוהפכתי חזיקם לאל

והתנאי^ט מעשה ומו
כל ישראל והספידו
פסיתון עמוד ר"ע
אחינו בית ישראל
חתנים מנוחם הוא
ואם בשביל עקיבא
בשוק אלא כך אמרת
וכ"ש ששכרם כפול
יכבוד רבים שאני
שואל מבאן ואילך
ורמינהו^י הרמוצא
יום מדבר עמו תנחומי
לאחר ל' יום שואל
תנחומין מתה אשת
איני רשאי ליכנס לבית
מצאו בשוק ואומר
ראש אמר רב אידי
בשלוש אחרים שאחרי
אין שואלין בשלומו ש

והוא מודקתני משיש
ידלא ידעו אי הכי הת
ולא מהדר להו' הכא
ורמינהו ה' המוצא את
חדש מדבר עמו תנחומי
לאחר ה' חדש שוא
עמו תנחומין אבל מה
מאיר המוצא את חבר
ומדבר עמו תנחומין
שנשברה גלגל וחיתה
כלך אצלי שאני ש
שדע שסממני שלי
באביו ואמו הא בשוי
ידבר עמו תנחומין מ
אינו מדבר עמו תנחומי
ונמי מן הדך ה' ת"א ר

בא ממקום קרוב מונה עמקן בא ממקום רחוק מונה
א"פ בא ממקום קרוב מונה לעצמו ר"ש אומר א"פ בא
קרוב מונה עמקן אומר מר ג' ימים הראשונים בא
א"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן יהוא שיש גדול הבכ

קבר א מ"ח מ"ה חנה
ה' אלול ח' סת
עין דרגון ט' טו"ש י"ד
סמון ט' סמ"ב:
קבה ב מ"ח ט'
ה' אלול ח' טו"ש
ס' סמון ט' סמ"ב:
קבו ד מ"ח ט' ח' אלול
ח' טו"ש ט' סמון
שט' סמ"ב:
קבו ד' טו"ש ט' ס'
דנח"ה:
קבה ה' ט' טו"ש
סמ"ב:
קבס ו' ט' ט' מ"ח ט'
ה' אלול ח' טו"ש
ס' סמ"ב:
קל ב מ"ח ט' טו"ש ט'
סמ"ב:
קלל ז' טו"ש ט' ס'
קרב מ ב מ"ח ט' ס'
ה' אלול ד' סת עין
דרגון ט' טו"ש ט' סמון
שט' סמ"ב:

רבינו חננאל
ת"ר אבל שלשה ימים
הראשונים אחר בעשית
מלאכה ואסורו עני
המתחמסן כפי העצק,
מיכן ואילך ערש טוהה
בבית ביתו, ואשה טוהה
בבית ביתו.
והשלישי תבוא מאירה
לשנינו שהתירונו לאלל
לעשות ולאלול, ואלל
ימים הראשונים אסור
ללכת לבית האבא, מיכן
ואילך הולך כדרכו ואינו
יירש במקום המצות.
ואלל במקום המתחמסן.
ימים הראשונים אסור
בשאלות הלוא. והוא
בשכחו בו ר' עקיבא באו
התכסיו והתכסיו.
הסוד גדול, וישבע
והשלישי עסר ר' עקיבא
על סמל גדול ואסור
אחתי בני ישראל שנה,
ואלל ביום תחתיו קבר,
מוטח הוא בשביל כבוד
עשיתם. וכלה עקיבא
בשוק, ואלל ארסור
אחתי הולך לכלו אל
תעמל אשוריו, ואלל שכן
ששכרם. ואלל לתיכס
כספו, לנו לתיכס
לשול. ופרקינן כבוד
רבינן שור, ומשקינן
רבינן ואילך שור ומשיב
דבריו, והתחילו היצוא
חביו כלל אחר תורת
וינו מרדע בן תחומין
ואינו שאל בשלומי,
לאחר שלומי ואלל שור
ואינו מרדע ואלל
תחומין. ואינו שור ושאל
שאל אחתי ר' הנה אן
שואלן אפילו לאתר
שבעה בשלומי. ואמר רב
אדיי בר אבין תחומין רב
שואלן בשלומי שהוא
אני שור בשלומי, אבל
שאל שאל אחרת אחי
שאל שורין בשלומי. ואמר
רב שלש ימים
הראשונים באו במקום
קריב מנה עשות, ואמר ר'
חייב רב אבא אמר ר'
יתכן, והוא שיש גדול
הבית.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones